

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 168. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_477B-txt-shoot-idm9412.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Christoffer Colombo.

- 1 Paa spinkle Vinger, som Due bly,
Colombo foer over Havet,
Og fandt i Vester en Verden ny,
Der ligger han nu begravet;
Hans Roes har fløiet al Verden om,
Men ligger nu lavt i sin Alderdom!
- 2 Nu over Dybet, som paa en Sky,
Man farer i fjorten Dage,
Og gammel er nu den Verden ny,
Som kosted saa stor Umage,
Colombos Reiser er nu kun Spøg,
Hans Roes, som Vindens, gaaer op i Røg!
- 3 Hans Daad er blevet en Moder fiin
Til nye Opdagelser mange,
Hun selv er glemt over Afkom sin,
Som Havfru i Bølge-Gange,
Men er der Hjerte i Folk endnu,
De Moder komme dog kiønt ihu!
- 4 Om *Tyrus* fordum til *Perus* Guld,
Fandt Vei over *Oceanet*,
Og om *Carthago* fik Sække fuld
Paa Stier af Andre banet,
De Spørgsmaal venter endnu paa Svar,
Ad Ja og Nei gjør de Begge Nar!
- 5 170At *Islands* Ulke gav *Vinlands* Navn
Til Vangen med Druer sure,
Derom skrives Bøger i *Kiøbenhavn*,
Derom synger Fuglen i Bure,
Dog Sølv og Guld og Kartoffler ei
De Ulke baned til Norden Vei!
- 6 I Grus laae *Melkarths* og *Didos* By,
Og Begge i Tidsrum lange,
Ei meer gik til Lands og Vands der Ry
Af Norden for Daad og Sange,
Om *Vinland* ikke et Kny der lød,
Selv *Grønland* fristed den sorte Død!
- 7 I *Hanse-Laget* var Liv endnu,
I *Lybek* var Ulke mange,
Men til det Næste stod deres Hu,
Slet ikke til Reiser lange,
Paa Bergens Brygge de sloges frisk
Med Tømmer-Stokke om Bergefisk!
- 8 Paa alle Pæle i *Amsterdam*
Det gjaldt for et Mester-Stykke,
Om dog man kunde engang faae Ram
Til Syster *Antwerpens* Lykke;
End ved Canalen man Agt ei gav
Paa hvem der fisked i Verdens-Hav!
- 9 *Venedig* seiled sin egen Sø,
Holdt fast hvad det kom til Hænde,
Og spurgde ei om den gyldne Øe,
Cipango, ved Verdens Ende,

- 171Hvad *Marco Polo* end havde seet,
Tilbunds foragted det sin Prophet!
- 10 Men Øren spidsed i *Genua*
Man ivrig til *Marcos* Taler,
Og Rygter sæere udgik derfra
Blandt Ulke og Admiraler,
Skiøndt selv med Vimpel de over Stav
Kun gik som længst til det *Sorte Hav!*
- 11 Saa gik de Rygter fra Mand til Mand,
I tredie Ledd og fjerde,
Om Øer hinsides Østerland,
Forborgne end for de *Lærde*,
Blandt dem en *Enkelt* det mueligt fandt,
De *Fleste* kaldte det Løgn og Tant!
- 12 *Colombo* leged ved Havets Rand,
Opvoxde for Vind og Vove,
Og drømde sødt om det skjulte Land,
Med Guld og med grønne Skove,
For ham var Havet ei meer end Dam,
Han knap sig ønsked en Fjederham!
- 13 Han kun sig ønsked et Snekke-Par,
Til Langeleds-Færd mod *Vesten*,
Med Jordens Runding, hans Tro det var,
Det gik af sig selv for Resten:
Fra *Vesten* ud, kom man øster ind,
Til Guldets Hjem og til Lykkens Tind!
- 14 I Syd han seiled, og saa i Nord,
Til Issen begyndte at graane,
172Man bad med Latter ham, paa hans Ord,
Kun reise til Soel og Maane;
Hvor skarpt man spotted, hvor høit man loe,
Urokket dog blev hans Kæmpetro!
- 15 I Vogter-Hytte og Konge-Sal
Han sagde med samme Tone:
Jeg ud kun farer som Admiral,
Og kommer igien med Krone,
Thi Sætte-Konge jeg være vil
I Verdens-Delen, jeg styrer til!
- 16 Hans Kæmpe-Mine, hans Konge-Ord,
Var farlige Anstøds-Stene,
Af Majestæter paa denne Jord
Dem taalde en Dronning ene;
Kun *Isabella* i Gylden-Sal
Gav Verdens-Havet en Admiral!
- 17 Frimodig heised han Seil i Raa,
En Morgen, før Soel var oppe,
Og om hans Fart over Bølgen blaa
Gik Ry mellem Stjerne-Toppe;
Thi Han, som raader for Jord og Hav,
Til Gaade-Landet ham Medbør gav!
- 18 Han foer saa vide, med Staal i Bryst,
At Stjernerne Farve skifted,
Han kom tilbage fra *Haitis* Kyst,
Og sagde: jeg Riget stifted;
Og Majestæter med Broder-Navn
Ham gik imøde og tog i Favn!
- 19 173Af al den Vælde, og alt det Guld,

Som *Spanien* vandt saa fage,
Kun Rygtets Bobler og *Cubas* Muld
Med Styrmandens Been er tilbage,
Men Verdens-Havet til fjerne Øe
Endnu dog kaldes den *Spanske Sø!*

20 Og naar den sortner, en Solskins-Dag,
Af tusinde Master høie,
Og deilig vaier al Verdens Flag
I Stavn under gyldne Fløie,
I Glands man skuer *Colombos* Daad,
Og *skimter Himlens forborgne Raad!*